φαίνομαι, μάλιστα ἐν τῷ ἀορίστῳ ὀφθῆναι, συχν. παρὰ Πλάτ.· μετὰ μετοχ. ὤφθημεν ὄντες ἀθλιοι, ἐφάνημεν ὅτι .., Εὐρ. Ι. Τ. 933· ὀφθήσεται διώκων, θὰ φανῇ ὅτι .., Πλάτ. Φαῖδρ. 239C, πρβλ. Συμπ. 178E, καὶ ὑπερθ.· τὰ ὁρώμενα, = τὰ ὁρατά, Πλάτ. Παρμ. 130A. **III.** μεταφορ. τὸ **ὁρᾶν** κεῖται ἐπὶ τῆς διανοητικῆς ὁράσεως, διακρίνω, παρατηρῶ, Σοφ. Ἠλ. 945, κτλ.· οὗτος ὁ τυφλὸς Οἰδίπους λέγει, φωνῇ γὰρ ὁρῶ, τὸ φατιζόμενον, βλέπω διὰ τῆς φωνῆς, κατὰ τὸ λεγόμενον, ὁ αὐτ. ἐν Ο. Κ. 138, ἔνθα ἴδε τὸν Brunck. **IV.** παρατηρῶ τινα κατά τινα τρόπον, θεωρῶ οὕτω καὶ οὕτω, Δημ. 533 ἐν τέλ. — Ἴδε Γ. Χατζιδάκι Ἐλέγχου ἀναίρεσις ἐν Ἀθηνᾶς τ. ΙΓ', σ. 420-1.

ὀρβίκλᾶτον ἢ **ὀρβικλᾶτον**, τό, Λατ. malum orbiculatum, εἶδος μήλου, Δίφιλος Σίφν. παρ' Ἀθην. 80F, Ἰωάρ. Ὁ Λατινικώτερος τύπος εἶναι **ὀρβικουλᾶτος**, «τὰ δὲ ἠπειρωτικὰ λεγόμενα, ῥωμαϊστὶ δὲ ὀρβικουλᾶτα, εὐστόμαχα» κτλ., Διοσκ. 1. 162.

ὀργάζω, μαλάσσω, ποιῶ μαλακόν, Λατιν. subigere, πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν Σοφ. Ἀποσπ. 432· πηλὸν ὄργασον, «μάλαξον» (Σχόλ.), Ἀριστοφ. Ὄρν. 839, πρβλ. Εὔπολιν ἐν «Προσπαλτίοις» 5· ὁράμνους ὀργ. λίπεϊ Νικ. Ἀλεξιφ. 155· ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ πυρός, τὰ ἐντὸς καθάπερ ὀργ. Ἀριστ. Πρόβλ. 2. 32, 2 — οὕτως ἐν τῷ μέσῳ τύπῳ, φύλλα ξηρὰ .. ἐλαίῳ ὀργάσασθαι Ἱππ. 673. 44, πρβλ. 17 (ἐκ διορθώσ. τοῦ Littré ἀντὶ ἔργ-), πρβλ. Νικ. Θηρ. 652, Ἀλκίφρ. 3. 7.— Παθ., ὅταν ὁ κηρὸς μετρίως ὠργασμένος ᾖ Πλάτ. Θεαίτ. 194C (κατὰ διόρθωσιν ἐκ τοῦ Τιμ. Λεξ. καὶ Σονίδ. ἀντὶ εἰργ-), Πρβλ. **ὀργάω**.—Ἴδε Κόντου Γλωσσ. Παρατηρ. σ. 41.

ὀργαίνω, ἕτερος τύπος τοῦ **ὀργίζω** ἐν χρήσει μόνον παρὰ Τραγ., παροργίζω τινά, κινῶ τινα εἰς ὀργήν, εἰς μανίαν διεγείρω, καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας Σοφ. Ο. Τ. 335. **II.** ἀμεταβ. ὡς τὸ **ὀργίζομαι**, ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν ὁ αὐτ. ἐν Τρ. 552· τινί, ἐναντίον τινός, Εὐρ. Ἄλκ. 1106· πρβλ. **ὀρμαίνω** II. 2.

ὀργανίζω, = **ὀργανόω**, μνημονεύεται ἐκ τοῦ Ἱππ.

ὀργάνικός, ή, όν, ὁ χρησιμεύων ὡς ὄργανον, μάλιστα ἐπὶ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος, Ἀριστ. π. Ζ. Μορ. 2. 1, 12· τὰ ὀργ. μέρη ὁ αὐτ. ἐν Ἠθικ. Νικ. 3. 1, 6, πρβλ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 1. 6, 12, κ. ἀλλ.· αἱ ὀργ. ἀρεταί, ἐπὶ δούλου, ὁ αὐτ. ἐν Πολιτικ. 1. 13, 2· ὀργ. καὶ μηχανικαὶ κατασκευαὶ Πλούτ. 2. 718E·— ἰδίως ἐπὶ πολεμικῶν μηχανῶν, ἢ ὄργαν. βία Διόδ. 17. 43, πρβλ. Πλουτ. Κάτων. Νεώτ. 4·— ἐπὶ μουσικῆς, Πλούτ. 2 657D. Ἐπίρρ. **-κῶς**, διὰ μέσου ὀργάνων, Ἀριστ. Ἠθικ. Ν. 1. 9, 7· τὸ κινοῦν ὀργ. ὁ αὐτ. π. Ψυχῆς 3. 10, 9.

ὀργάνιον, τό, ὑποκορ. τοῦ **ὄργανον**, Ἀνθ. Π. 5. 101.

ὄργανον, τό, (*ἔργω) ἐργαλεῖον, τὸ δι' οὗ ἐργαζόμεθα ἢ κατασκευάζομέν τι, Σοφ. Τρ. 905, πρβλ. **ἀθηρόβρωτος**· λογχοποιῶν ὄργανα Εὐρ. Βάκχ. 1208, πρβλ. Ἴωνα 1030· πολεμικὰ ὅπλα τε καὶ ὄργανα Πλάτ. Νόμ. 374D, πρβλ. 956A· τὰ ἰατρικά, τὰ ναυτικὰ ὀργ. ὁ αὐτ. ἐν Πολιτικ. 298C· ὀργ. οἷα περὶ γεωργίαν ὁ αὐτ. ἐν Πολ. 370D· ὄνομα ἄρα διδασκαλικόν τί ἐστιν ὄργ. ὁ αὐτ. ἐν Κρατ. 388B· οἱ ἀστέρες καλοῦνται ὄργανα χρόνων ἢ χρόνου ὁ αὐτ. ἐν Τιμ. 41E, 42D· ὀργ. κυόεντικά Αἰσχίν. 9. 9· — ἐπὶ προσώπων, ἀπάντων ἀεὶ κακῶν ὄργ. Σοφ. Αἴ. 380. **2)** αἰσθητήριον ἢ μέσον δι' οὗ ἀντιλαμβάνεταί τις, τὰ περὶ τὰς αἰσθήσεις ὄργ. Πλάτ. Πολ. 580B· τὸ ὄργ. ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος αὐτόθι 518C, πρβλ. Θεαίτ. 185C, κ. ἀλλ.· δι' ἀμυδρῶν ὄργ. θεᾶσθαί τι ὁ αὐτ. ἐν Φαῖδρ. 250B, πρβλ. Τίμ. 45B· — ἀκολούθως ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ μερῶν, Ἀριστ. π. Ζ. Μορ. 1. 1, 41., 1. 5, 12, π. Ζ. Γενέσ. 1. 2, 5· τὰ πορευτικὰ ὄργ., τὰ τῆς κινήσεως ὄργ., αὐτόθι 2. 1, 15· ὄργ. πρὸς ἐργασίαν τῆς τροφῆς, τὰ τῆς πέψεως ὄργ., αὐτόθι 5. 8, 4· τὸ ὄργ. τὸ περὶ τὴν ἀναπνοήν, τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα, ὁ αὐτ. π. Ζ. Μορ. 3. 3, 4· τὰ ὄργ. τὰ πρὸς ὀχείαν ὁ αὐτ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 2. 1, 38· ἡ χεὶρ καλεῖται ὄργανον ὀργάνων ἢ ὄργ. πρὸ ὀργάνων ὁ αὐτ. π. Ψυχῆς 3. 8, 3, π. Ζ. Μορ. 4. 10, 21·— ὡσαύτως ἐπὶ φυτῶν, ὁ αὐτ. π. Ζ. Μορ. 2. 1, 6, π. Ζ. Μορ. 2. 10, 3. **3)** μουσικὸν ὄργανον, Σιμωνίδ. 38, Αἰσχύλ. Ἀποσπ. 55· ὁ μὲν δι' ὀργάνων ἐκήλει ἀνθρώπους, ἐπὶ τοῦ Μαρσύου, Πλάτ. Συμπ. 215C· ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις αὐτόθι, πρβλ. Πολιτικ. 268B· ὄργ. πολύχορδα ὁ αὐτ. ἐν Πολ. 399C, κ. ἀλλ.· ἐπὶ τοῦ αὐλοῦ, Μελανιππίδ. 2, Τελέστ. 1. 2. **4)** χειρουργικὸν ἐργαλεῖον, Ἱππ. π. Ἰητρεῖον 740, Ξεν. Κύρ. 5. 3, 46. **II.** τὸ πρὸς ἐργασίαν ὑλικόν, ὄργανον ἐν δρεσι ἡ ξυλική, Πλάτ. Νόμ. 678D. **III.** αὐτὸ τὸ παραχθὲν ἢ ποιηθέν, ὡς τὸ **ἔργον**, μελίσσης κηρόπλαστον ὄργ. Σοφ. Ἀποσπ. 464· λαϊνέοισιν Ἀμφίονος ὄργ., ἐπὶ τῶν τειχῶν τῶν Θηβῶν, Εὐρ. Φοίν. 115. **IV.** Τοῦ Ἀριστοτέλους τὰ λογικὰ συγγράμματα συνελέγησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα **ὄργανον**, οἱονεὶ ὄργανον τοῦ διανοεῖσθαι, Ἀμμων. Ἑρμην. εἰς τὰς Κατηγ. 1. a, πρβλ. Trendelenb. Elem. Log σ. 48 (ἔκδ. 2), Πλάτ. Σοφιστ. 235B.

ὀργᾶνο-πήκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, = **ὀργανοποιός**, Μανέθ. 4. 438.

ὀργᾶνοποιία, ἡ, ἡ κατασκευὴ ὀργάνων, Τίμ. Λοκρ. 101E.

ὀργανοποιικός, ή, όν, ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς τὴν κατασκευὴν ὀργάνων ἢ ἐργαλείων, Φίλων Βελοπ. 49.

ὀργᾶνο-ποιός, όν, ὁ κατασκευάζων ὄργανα ἢ μηχανάς, Διόδ. 17. 43, Συλλ. Ἐπιγρ. 6595.

ὀργανος, η, ον, ὁ ἐργαζόμενος, κατασκευάζων, ὀργάνη χεὶρ Εὐρ. Ἀνδρ. 1015.— Ὀργάνη, «ἡ Ἀθηνᾶ, ἣν καὶ Ἐργάνην ἀπὸ ἔργων λέγουσιν» Ἡσύχ., Φώτ.· πρβλ. **ἐργάνη**.

ὀργᾶνόω, κατασκευάζω, Συλλ. Ἐπιγραφ. 8719.— Παθ., ὀργανοῦμαι, λαμβάνω τὴν δέουσαν ὀργάνωσιν, πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας γνῶσιν Σέξτ. Ἐμπ. π. Μ. 7. 126.

ὀργάνωσις, ἡ, διοργάνωσις, διευθέτησις, διάταξις, Εὐστ. Πονημάτ. 210. 39.

ὀργᾶς (ἐξυπαχ. γῆ), **-άδος, ἡ, γῆ καλῶς ἀρδευομένη καὶ εὔφορος, λειμών, ἐν μέρει δασώδης τόπος μετὰ καλλιεργησίμων γαιῶν, ἢ ἄνευ τοιούτων, ἀκριβῶς ὡς τὸ Γερμ. Aue**, Εὐρ. Βάκχ. 340, 445, Ἠλ. 1162, Ξεν. Κυν. 9, 2, Ἀνθ. Π. 6. 41, κτλ. **2)** ὡς τὸ **τέμενος**, μέρος γῆς εὔφορον καὶ καρποφόρον ἀφιερωμένον τοῖς θεοῖς, περιλαμβάνον δὲ λειμῶνας, ἀγροὺς καὶ ἅλση· τοιοῦτος χῶρος μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Μεγάρων ἀφιερωμένος εἰς τὴν Δήμητρα καὶ Περσεφόνην ἐκαλεῖτο ἰδίως ἡ ὀργὰς ἢ ἱερὰ ὀργάς, Πλουτ. Περικλ. 30, Παυσ. 3. 4. 2, πρβλ. Συλλ. Ἐπιγρ. 6798, Ruhnk. εἰς Τίμ. **II.** ὡς θηλ. ἐπίθ., ἐπὶ λέχος ὀργάδες, ἐπὶ γυναικῶν, εἰς ἡλικίαν γάμου, μνημονεύεται ἐκ τοῦ Νικήτ.

ὀργασμός, ὁ, (ὀργάζω) τὸ μαλάσσειν, μαλαγμός, Σχόλ. εἰς Ἱπποκρ.

ὀργαστήριον, τό, ἀντὶ ὀργιαστήριον, τόπος ἔνθα τελοῦνται ὄργια, Νικήτ. Ἀλεξιφ. 8.

ὀργάω, τὸ πλεῖστον κατ' ἔνεστ.· **ὀργώμενος** εὕρηται παρὰ Φωτ.· καὶ ἐν τῷ παθητ. ὑπερσ. **ὤργητο** παρ' Ἡσυχ., ἴδε II, ἐν τέλει. Κυρίως, ἐξοιδαίνομαι ἐξ ὑγρασίας, εἶμαι πλήρης ὑγρῶν (πρβλ. **ὀργ-άς, ὀργ-ή**· Σανσκρ. ûrǵ, ûrǵ-à (sucus, vigor), ûrg-ayâmi (nutrio))· — ἐντεῦθεν, **I.** ἐπὶ ἐδάφους, καλῶς ἀρδεύομαι καὶ εἶμαι ἕτοιμος πρὸς παραγωγὴν καρποῦ, Θεοφρ. π. Φυτ. Αἰτ. 3. 2, 6· ἐπὶ δένδρων, συμβαίνει .. τοὺς ὁποὺς ὀργᾶν αὐτόθι 1. 6, 2· ὀργᾷ [ἡ σμῖλαξ] πρὸς τὴν ἄνθησιν Πλούτ. 2. 647F· καὶ ἐπὶ καρποῦ οἰδαινομένου καθ' ὅσον προδαίνει ἡ ὡρίμασις, ὁ καρπὸς πεπαίνεται καὶ ὀργᾷ Ἡρόδ. 4. 199· οὕτω μετ' ἀπαρ., ὀργᾷ ἁμᾶσθαι, εἶναι ὥριμος πρὸς θερισμόν, αὐτόθι, πρβλ. Ξεν. Οἰκ. 19. 19. **II.** ἐπὶ ἀνδρῶν, ὡς τὸ **σφριγάω**, ἔχω σφοδρὰν ἐπιθυμίαν πρὸς συνουσίαν, Ἀριστοφ. Λυσ. 1113, Ὄρν. 462 (ἔνθα ὁ Σχολ. ἑρμηνεύει διὰ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω)· ὁ ἐπ' ἀφροδισίοις μαινόμενος .. ὀργῶν Πολυδ. Ϛ', 188·— ἐπὶ ζῴων. εἶμαι ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας πρὸς ὀχείαν, ἔχω σφοδρὰν τάσιν πρὸς τοῦτο, ὀργᾶν πρὸς τὴν ὀχείαν, ὀργ. ἀφροδισασθῆναι Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 6. 18, 13., 10. 5, 11· πρὸς τὸ γεννᾶν Πλούτ. 2. 651B. **2)** ἀκολούθως καθόλου, εἶμαι πρόθυμος, ἕτοιμος, ἐπείγομαι, Ἱππ. Ἀφ. 1244, κτλ.· Λακεδαιμονίων ὀργώντων ἤμελλον πειράσεσθαι Θουκ. 4. 108· ὀργῶν κρίνειν, κρίνειν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὀργῆς, ὁ αὐτ. 8. 2· — μετ' ἀπαρ., ὄργα μαθεῖν Αἰσχύλ. Χο. 454· ὀργᾶν τεκεῖν Ἀριστ. π. τὰ Ζ. Ἱστ. 9 8, 5·— ὀργ. πρός τι Πλουτ. Ἀλέξ. 6, Μαρκελλίν. Βίος Θουκ.· οὕτω παρὰ Πινδ. ἐν Π. 6. 50, ὁ Bgk. διορθοῖ: ὀργᾷς ὃς ἱππείαν ἐς ὁδόν· — οὕτω καὶ παθητ. ὑπερσ. ἐν ἐνεργ. σημασ., ὧν ἀκροᾶσθαι .. ὤργητο (κατὰ διόρθωσιν ἐκ τοῦ Ἡσυχ. καὶ τινων Ἀντιγράφων ἀντὶ ὥρμητο) Θουκ. 2. 21. **III.** μεταβατ., ὡς τὸ **ὀργάζω**, μαλάσσω, ἁπαλύνω, κατεργάζομαι, κοινῶς «ἀργάζω», ὀργήσας αὐτὸ (ὑπὸ τὸ δέρμα) Ἡρόδ. 4. 64, Ruhnk εἰς Τίμ. σ. 193.

ὀργεών, ῶνος, ὁ, ἐν Ἀθήναις πολίτης ἐκλεγόμενος ἐξ ἑκάστου δήμου, ὅστις καθ' ὡρισμένους καιροὺς ὤφειλε νὰ τελῇ θυσας τινάς, καὶ ἤτο πράγματι εἶδος ἱερέως ὡς ὁ παρὰ Ρωμ. curio· ἐκαλοῦντο οἱ τοιοῦτοι καὶ γεννῆται τῶν θεῶν, Ἰσαῖ. 19. 19., 20. 20., 28. 54, Φιλόχορ. 94·— ποιητ. καθόλου, ἀντὶ ἱερεύς, Αἰσχύλ. Ἀποσπ. 142. Ποιητικόν τινα τύπον **ὀργειών** (ἐν τοῖς Ἀντιγράφοις ἐνίοτε **ὀργιών**), **-ῶνος**, ὁ, μεταχειρίζονται ὁ Ἀντίμαχ. (Ἀποσπ. 36), Ἑρμησιάναξ παρ' Ἀθην. 597D· κατ' αἴτ. μετὰ ο ἀντὶ ω (χάριν τοῦ μέτρου) **ὀργειόνας**, Ὁμ. Ὕμν. εἰς Ἀπόλλ. 389 (κοινῶς **ὀργιόνας**). Ἡ γεν. **ὀργέων** ἀντὶ **ὀργεώνων** (ὡς ἐξ ὀνομ. **ὀργεύς**) μνημονευμένη ὑπὸ τοῦ Ἁρποκρ. ἐκ τινος ἀπολεσθέντος λόγου τοῦ Λυσίου· εἶναι πιθ. ἐσφαλμένη. Τὸ θηλ. **ὀργεώνη = ἱέρεια** παρ' Ἡσυχ. (Πιθ. ἐκ τοῦ **ὄργια**.)

ὀργεωνικός, ή, όν, ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς τοὺς ὀργεῶνας, δεῖπνον ὀργ., εὐωχία τῶν **ὀργεώνων**, Ἀθήν. 185C· θῦμα ὀργ. Α. Β. 240, 30, «ὀργεωνικά ἐστι θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὀργεώνων» Φώτ.· πβλ. **ὄργια**.

ὀργή, ἡ, φυσικὴ τάσις ἢ διάθεσις καὶ ὁρμὴ (ἴδε ἐν λ. **ὀργάω**)· ἡ κρᾶσις ἢ ἰδιοσυγκρασία τινός, διάθεσις, ἦθος, χαρακτήρ, αἰσθήματα, καρδία, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργὴν Ἡσ. Ἔργ. κ. Ἡμ. 302, πρβλ. Θέογν. 98. 214, 958, κτλ.· οὕτω, μείλιχος, γλυκεῖα ὀργὴ Πινδ. Π. 9. 76· εὐανθεῖ ἐν ὀργᾷ παρμένων αὐτόθι 1. 173· ὀργῆς τραχύτης Αἰσχύλ. Πρ. 80· ὠμή, ἀτέ-